

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **T.G.**

skazanego z art. 222 § 1 k.k. i in.

po rozważeniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 26 lutego 2026 r.

„wniosku o wyłączenie od rozpoznania kasacji sędziów Sądu Najwyższego”

od wyroku Sądu Rejonowego w Kolbuszowej

z dnia 11 lutego 2025 r., sygn. akt II K 121/24

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. (a *contrario*) w zw. z art. 42 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosek pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa z kasacją Prokuratora Generalnego od wskazanego wyżej wyroku Sądu Rejonowego w Kolbuszowej. Sprawa niniejsza została zarejestrowana pod sygn. akt III KK 666/25 i zarządzeniem z 21 stycznia 2026 r. skierowana na posiedzenie na 26 lutego 2026 r., w składzie sędziów SN: M.S., I.Z. i P.K.

Do Sądu Najwyższego 25 lutego 2026 r. wpłynęło pismo zatytułowane „WNIOSEK PROKURATORA o wyłączenie od rozpoznania kasacji”, w którym – na podstawie art. 41 § 1 k.p.k., art. 42 § 1 k.p.k., art. 45 § 1 k.p.k. i art. 45 ust. 1

Konstytucji RP, art. 47 Karty Praw Podstawowych UE oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, jego autor wniosł o wyłączenie wymienionych sędziów SN od rozpoznania kasacji w sprawie o sygn. akt III KK 666/25, gdyż jak sugerował, ci sędziowie, nie mogą tworzyć sądu realizującego prawo obywateli do sądu ustanowionego ustawą, niezależnego, bezstronnego i niezawisłego. Zdaniem wnioskodawcy, wskazani sędziowie nie respektują Konstytucji RP, prawa unijnego i orzeczeń trybunałów europejskich, czego przejawem było ubieganie się przez nich na stanowiska sędziów Sądu Najwyższego przed niespełniającą wymogów konstytucyjnego organu Krajową Radą Sądownictwa ukształtowaną ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz U. z 2018 r., poz. 3) oraz przystąpienie przez nich do rozpoznania spraw oraz rozstrzygnięcia wniosków o zbadanie bezstronności i niezawisłości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

„Wniosek o wyłączenie” wymienionych sędziów SN, należało uznać za niedopuszczany, a wręcz za bezprzedmiotowy.

Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Realne uzasadnienie twierdzenia o istnieniu wątpliwości co do bezstronności sędziego musi odnosić się do takiego zachowania lub postawy sędziego na sali rozpraw lub poza nią, względnie innych okoliczności o charakterze faktycznym, z których mogłoby wynikać, że sędzia jest, czy też nawet może być, w określony sposób nastawiony do uczestników postępowania lub do sprawy, co w rezultacie byłoby realnym zagrożeniem dla sprawiedliwego jej rozstrzygnięcia, gdyż istnieje uzasadniona wątpliwość o stronniczość sędziego.

Żadna okoliczność relewantna z punktu widzenia art. 41 § 1 k.p.k. nie została w przywołanym wniosku podniesiona. Nadto, fakt fałowego składania wniosków tej samej treści w różnych sprawach, uzasadnia przekonanie, że mają one na celu wyłącznie destabilizację prowadzonych w Sądzie Najwyższym postępowań. Autor wniosku odwołuje się do okoliczności powołania sędziów, a więc do faktu o charakterze ustrojowym, opartym wprost na przepisach Konstytucji

RP i nie podlegającym weryfikacji w żadnym postępowaniu. Poza tym odwołuje się do czynności orzekania w sytuacji, gdy czynność ta jest integralnie związana z faktem powołania na urząd sędziego, należąc do ustrojowych, mających umocowanie konstytucyjne i ustawowe obowiązków sędziego. W tym stanie rzeczy, w sytuacji instrumentalnego wręcz posłużenia się regulacją zawartą w art. 41 § 1 k.p.k., przez prokuratora, należało stwierdzić, że wniosek nie mógł uzyskać dalszego biegu procesowego, a jedyną możliwą decyzją była decyzja formalna o treści jak wyżej.

[WB]

[r.g.]